

врата клюкаеть, Ми клюкаеть до три-не елчи. *М. 65.* Пойди слези во наши дворои, И погледай що съ порти клюкаты. *М. 101.*

Клю́мамъ, Клю́мвамъ *м. дл. Клю́мнъ м. сов.* киваю, качаю (бивну, качну) головой *персонально* от дремоты: по много-то отъ слушатели-тъ клюмаха. *Л. Д. 1870 р. 172.* Райна не отговаряше нищо, само клюмаше си главѣ-тъ. *Р. 72.* клюмва съ глава. *Ст. 6. 2)* склоняюсь, клонюсь; склонюсь: Глава-та и' клюмнъ като причюпено цвѣте. (Ея голова склонилась, какъ сломленный цвѣтокъ). *Р. 57.* Глава-та Туллина натегнъ и клюмнъ (голова Т. отяжелѣла и склонилась). *Р. 70.* Глава-та и' клюмнъ на рамо-то. *Р. 72.*

Клю́нкамъ *м. дл.* шелкаю (шелкну) клювомъ?: Тѣй като плувахме, доближиха ся оныя птици, сир. рокать и роката, съ много страшни клюнканія, и като си видѣли яйцето строшено и пилето издано, захванаха до толкова силно да клюнкать, щото бѣше екнало небето и морето. *Х. II. сущ. отпал. Клю́нкане с. с.* шелканье?

Клюнкъ *с. м. мн. Клю́нци (Клю́нкове)* труба 1) водоподная глиняная труба (дренажъ) 2) глиняный дренажъ, соединяющій вверху болг. печь съ дымовымъ ходомъ 3) желѣзная труба желѣзной печки: Тии (пещи) отзадѣ имѣтъ сяка по еднѣ дупкѣ съ клюнкъ, коѣ называють „духло“. *Пк. 33.*

Клюнъ *с. м.* клювь: Сокольтъ си извилъ на страна клюнть. *Тб. 102.* На мѣсто клюнъ два остри ножа. *Р. 41.*

Клю́савъ *с. м.* клисавъ.

Клю́самъ *ис. дл. нду (или бѣгу)* ходѣй: тѣзи конь може да клю́са.

Клю́саница *с. ж.* ходѣ: Тѣзи конь може да върви клю́саницата.

Клю́скамъ, Клю́сканица *Бог. с. м.* клюсамъ, клюсаница.

Клю́цамъ *м. дл.* ударяю, рублю; ударю, рубну?: Двадесетъ де-на отидохъ само да клюцамъ съ бравѣтъ наоколо догдѣ го отсѣкъ въ дѣнерть. *Р. С. 76. (ср. клѣцамъ).*

Ключа́лка, Ключе́лка *с. ж.* затычка; палочка, която вставляется въ пробой: Твари ми ся разлюляха, ключелки ся потрошиха. И порти са отвориха. *М. 107.* Иди да научишь съ каквы заграды, и съ колко ключелки е тъмницата на нашѣтъ царкынь. *Р. 157.* Врата ся заключавали или съ брадове или съ лостове, а имало и дръвены и желѣзны ключялки. *Л. Д. 1874 р. 124. ум. Ключа́лчица, Ключе́лчица* *с. ж. (ср. ключелница, ключарка).*

Ключардѣ́жия *с. м.* тюремщикъ, тюремный сторожъ: А егиди, Иво ключардѣ́жия, Подади ми дивить и калема, И подай ми едно парче книга, Да напишамъ тая бѣла книга, Да ѣ пуцамъ свойдѣтъ ста-рамайтъ, Во жндана коски ке оста'амъ. *М. 188.* А егиди, Иво клю-